

Tilfælde kunde medføre forøget Udgift for Statskassen.

Bestyrelsen erklærede herefter, at om den end ikke kunde paatage sig at anbefale Ministeriets saaledes modificerede Tilbud, var den dog villig til at henstille det til den forestaaende Generalforsamlings Beslutning, og paa den derefter den 29de November afholdte Generalforsamling vedtoges Bestyrelsens Henstillinger enstemmigt. Bestyrelsen har derhos underrettet Ministeriet om, at den efter Generalforsamlingen fandt det rettest direkte at opfordre alle de den bekendte Aktionærer til skriftlig at erklære sig for Bestyrelsen om, hvorvidt de eventuelt agtede at benytte sig af en Indløsning som den nævnte, og at den har modtaget bekræftende Svar fra Aktionærer, der repræsenterer et Aktiebeløb af 1,105,000 Kr. Herved maa dog bemærkes, at Undladelser af at besvare Bestyrelsens Spørgsmaal selvfølgelig ikke indeholder noget Afkald paa at benytte den eventuelle Udgang til Indløsning. Den i Bøvforslagets § 2 opførte Sum er den, der vil behøves, hvis samtlige Aktier skulle indløses med fulde 30 pCt. af deres paalydende Beløb."

I Bemærkningerne til Lovforslaget ved dets første Fremføttelse var det dernæst med Hensyn til Selskabets øvrige Aktiver udenfor dem, hvori Statskassen havde Pant, bemærket, at disse af Selskabets Bestyrelse vare anslaaede til omtrent 138,000 Kr., medens Selskabet, hvad Passiverne angik, udenfor Gælden til Statskassen kun skyldte \$ 1800 til forskellige Plantere, der i sin Tid nægtede at tage Præferenceaktier for deres Tilgodehavende, samt \$ 5000 til St. Croix Kolonialkasse. Det var ligeledes bemærket, at der svævede en Sag for Højesteret angaaende en Aktionærs Krav paa Tilbagebetaling af et indbetalt Aktiebeløb af 40,000 Kr. Denne sidste Fordring er imidlertid siden falden bort, idet Aktieselskabet ved Højesteretsdom af 24de Januar 1889 frifandttes for dette Paaskrav. Den ovennævnte til ca. 138,000 Kr. angivne Beholdning er imidlertid i de forløbne Aar bleven formindsket ved forskellige af Aktieselskabet afholdte Udgifter. Dels har nemlig Selskabet for Aarene 1888, 1889, 1890, 1891 og 1892 udredt Assurancepræmien for Forsikringen af Faktoriets samtlige Bygninger og Værker

m. v. med tilsammen 92,753 Kr. 95 Ore, dels har Selskabet afholdt Udgifterne ved Anskaffelsen af en ny Tovallers Mølle til en af Faktoriets Saffstationer med et Beløb af 35,680 Kr. 79 Ore. Hensigten med Anskaffelsen af en saadan Mølle har været gennem en forøget Knusning af Sukkerrørene at udtrage en større Mængde Saft af disse og derigennem at tilvejebringe et større Sukkerudbytte. At denne Hensigt kan naas ad denne Vej, er naturligvis hævet over enhver Tvivl; men kun paa erfaringsmæssig Maade kan det med Sikkerhed afgøres, i hvilket Forhold denne Udbytteforøgelse staar til Udgiften ved Dobbeltmøllens Anskaffelse og Drift. I de forløbne Kampagner — med Undtagelse af Kampagnen 1891, da Forholdene paa Grund af Misvæksten vare ekstraordinære — har der været anstillet forskellige Forsøg og Undersøgelser for at komme til Kundskab om det frembragte Merudbytte, dels gennem Knusning af Sukkerrør paa Peters Røst Station alene og Indkogning af den derved frembragte Saftmængde, dels gennem direkte Maaling af Saften fra Tovallers Møllen, inden den blandes med Saften fra den ældre Tovallers Mølle, dels endelig gennem Sammenligning af Saftudbyttet paa Peters Røst Station i den Tid Tovallers Møllen har været i Virksomhed saavel med Udbyttet i de foregaaende Aar paa denne Station som med Udbyttet fra de andre Stationer, hvor dobbelt Knusning af Sukkerrørene ikke finder Sted, og maa det efter Udfaldet af disse Undersøgelser anses for utvivlsomt, at Anskaffelsen af den nævnte Tovallers Mølle har været en fordelagtig Foranstaltning for Faktoret.

Angaaende Resultatet af Driften i den Tid, Statskassen har overtaget samme, skal der endnu fremsettes følgende Bemærkninger:

For det første Driftsaar fra 5te November 1887, (da Staten overtog Driften) til dets Slutning den 31te August 1888 blev der indvundet et regnskabsmæssigt Driftsoverskud af 109,979 Kr. 84 Ore, (hvorved dog maa bemærkes, at Selskabet i den Del af Driftsaaret, der var forløbet forinden Statens Overtagelse, havde afholdt forskellige Udgifter, som ellers vilde være faldne Driften til Last). Naar der i Statsregnskabet for 1888—89 kun blev opført et Beløb af 101,651 Kr. 72 Ore som Betaling paa Selskabets Rentestancer til Statskassen, hidrørte Forskellen mellem disse to Tal herfra, at paa den ene Side kun 83,080 Kr. 68 Ore vare kontant til Stede af Aarets Driftsoverskud, (idet Resten var anvendt til